

कामान्काम्यंतइतिव्युत्पत्त्याइष्टान् लोकान्भोगान् ॥ ५३ ॥ नलोभान्नपुनःकामादितिनशब्दौवाशब्दार्थौ लोभाद्वाकामाद्वेत्यर्थः ॥ ५४ ॥ अप्रतियात्यअनिस्तीर्य एतेनज्येष्ठभात्रादिसेवनंऐन्द्रपदप्राप्तावपि
 नोपेक्षणीयमित्युक्तं ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठीयेभारतभा० सप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ भगवन्निति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ दैन्यहर्षातिवि
 कामान्वृणीष्वलोकांस्त्वंप्राप्तोसिपरमांगतिं ॥ एवमुक्तःप्रत्युवाचसहस्राक्षंधनंजयः ॥ ५३ ॥ नलोभान्नपुनःकामान्नदेवत्वंपुनःसुखं ॥ नचसर्वामरैश्वर्यका
 मयेत्रिदशाधिप ॥ ५४ ॥ भ्रातृंस्तान्विपिनेत्यक्तावैरमप्रतियात्यच ॥ अकीर्तिसर्वलोकेषुगच्छेयंशाश्वतीःसमाः ॥ ५५ ॥ एवमुक्तःप्रत्युवाचवृत्रहापांडुनंद
 नं ॥ सांत्वयन्श्लक्ष्णयावाचासर्वलोकनमस्कृतः ॥ ५६ ॥ यदाद्रक्ष्यसिभूतेशंत्र्यक्षंशूलधरंशिवं ॥ तदादातास्मितेतातदिव्यान्यस्त्राणिसर्वशः ॥ ५७ ॥ क्रियतां
 दर्शनेयत्नोदेवस्यपरमेष्ठिनः ॥ दर्शनात्तस्यकौंतेयसंसिद्धःस्वर्गमेष्यसि ॥ ५८ ॥ इत्युक्ताफाल्गुनंशक्रोजगामादर्शनंपुनः ॥ अर्जुनोप्यथतत्रैवतस्थौयोगस
 मन्वितः ॥ ५९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिअर्जुनाभिगमनपर्वणिइंद्रदर्शनेसप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ समाप्तंचार्जुना
 भिगमनपर्व ॥ अथकैरातपर्व ॥ जनमेजयउवाच भगवन्श्रोतुमिच्छामिपार्थस्याक्लिष्टकर्मणः ॥ विस्तरेणकथामेतांयथास्त्राण्युपलब्धवान् ॥ १ ॥ यथा
 चपुरुषव्याघ्रोदीर्घबाहुर्धनंजयः ॥ वनंप्रविष्टेजस्वीनिर्मनुष्यमभीतवत् ॥ २ ॥ किंचतेनरुतंतत्रवसताब्रह्मवित्तम ॥ कथंचभगवान्स्थाणुर्देवराजश्वतोषि
 तः ॥ ३ ॥ एतदिच्छाम्यहंश्रोतुंत्वत्प्रसादाद्विजोत्तम ॥ त्वंहिसर्वज्ञदिव्यंचमानुषंचैववेत्थह ॥ ४ ॥ अत्यद्भुततमंब्रह्मनरोमहर्षणमर्जुनः ॥ भवेनसहसंग्रामंचका
 राप्रतिमंकिल ॥ ५ ॥ पुराप्रहरतांश्रेष्ठःसंग्रामेष्वपराजितः ॥ यच्छ्रुत्वानरसिंहानांदैन्यहर्षातिविस्मयात् ॥ ६ ॥ शूराणामपिपार्थानांत्वादयानिचकंपिरे ॥ यद्य
 च्छ्रुतवानन्यत्पार्थस्तदखिलंवद ॥ ७ ॥ नत्यस्यनिंदितंजिष्णोःसुसूक्ष्ममपिलक्षये ॥ चरितंतस्यशूरस्यतन्मेसर्वंप्रकीर्तय ॥ ८ ॥ वैशंपायनउवाच कथ
 यिष्यामितेतातकथामेतांमहात्मनः ॥ दिव्यांपौरवशार्दूलमहतीमद्भुतोपमां ॥ ९ ॥ गात्रसंस्पर्शसंबद्धांत्र्यंबकेणसहानघ ॥ पार्थस्यदेवदेवेनशृणुसम्यक्समाग
 मं ॥ १० ॥ युधिष्ठिरनियोगात्सजगामामितविक्रमः ॥ शक्रंसुरेश्वरंद्रुपदेवदेवंचशंकरं ॥ ११ ॥ दिव्यंतद्भनुरादायखड्गंचकनकत्सरुं ॥ महाबलोमहाबाहुरर्जु
 नःकार्यसिद्धये ॥ १२ ॥ दिशंत्युदीचींकौरव्योहिमवच्छिन्नखरंप्रति ॥ ऐंद्रिःस्थिरमनाराजनसर्वलोकमहारथः ॥ १३ ॥
 स्मयात्दैन्यंनशभयात् हर्षोमहादेवप्रतिभटत्वात् विस्मयःतत्प्रसादेनालौकिकसामर्थ्यलाभात् ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ कनकत्सरुंस्वर्णमुष्टिं ॥ १२ ॥ ऐंद्रिःअर्जुनः ॥ १३ ॥